

(необјавена песна на Прличев)

...Оној што целиот (град) го управува...
Не прифаќа одлични совети,
Туку од страв си ја затворил устата,
Изгледа дека е најлошиот и сега и порано,
И поголем пријател го смета оној
Кој место својата татковина...
....Може ли да ги поднесува срамните болни амбиции?
Оние простаци кои биле премногу од тифус инспирирани?
Оние демагози, онаа серија на расцепи?
Кој нема да се насмее, речете ми, ако не е комичар?
Кој нема да заплаче ако не е чувствителен?
Подобра работа не може човек да направи,
Да не земе место во оваа бркотија,
Да ги гледа но оддалеку и да не стои неактивен,
На својата поетска лира обожавателот и мистагот,
Пред да ги види резултатите на некаква нивна отпатност,
Со ритам ним да им ги палца лошотиите на нивната глава,
Личи овој денешен град Охрид.....
...Морето ги турка и не ги остава да влезат,

Секогаш, секогаш, Охрид ќе го наткрилуваат несреќи?
Во него секогаш ли ќе се случуваат потреси и безредија?
И секогаш ли во него ќе царува злото?
Секогаш ли ќе триумфира интригата и злосреќата?
Страдања, расцепи големи, расправи, групации?
И големи ползења и штетни ласкавости?
Ниски демагози, Садукејски банди?
Лудости и безумности!!!....
...На кој граѓанин срцето ќе остане незаинтересирано,
И на илјада парченца нема да се расцепи од жалост?
Место што требаше ним да им го свртиме грбот,
Без да гледаме со гостољубив поглед,
Место што требаше од куќите да ги изгонеме со дрво,
Како што готвачите го гонат кучето од кујната,
Ние ги запознавме со жената и сестрата ни,
И на тој начин ја употребуваат нашата скапоцена чест.
Не можам да ги разберам изворот и причините,
На ваквата општа парализа на Охрид...
...Несреќа! Царува кај сите морална расипаност,
И кај никого не постои ни најмала разлика.
Несреќа! Кај народот огромна неблагодарност,...
...Мнозина пријателството го држат на збор,
Но умот од сосем малечок број (луѓе) ги повраќа во душата
Дамона и Финтија, пријатели толку цврсти непристрасни и чисти...
...Јас сум сепак онај беден пријател на вистината.
И потоа непријател бескомпромисен на измамата и лошотијата...
...Се пресметувам со се во светот и со глупостите,
А состојбата на бедниот Охрид ја оплакувам.

Григор Прличев